

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central, judecător – G. Bîrsan
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – D. Stănilă, E. Rățoi, D. Corolevschi

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:
președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Denis Stanciuc, GȚ „Stanciuc Denis Viteslav”,

în cauza civilă la cererea înaintată de BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA către GȚ “Stanciuc Denis Viteslav” și Denis Stanciuc, intervenienții accesorii Grigore Plîngău, GȚ “Plîngău Veronica Vasile”, Directoratul Liniei de Credit și FPC “Aprocomteh” SRL cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Andrei Lavric, în interesele GȚ „Stanciuc Denis Viteslav” și a lui Denis Stanciuc, precum și cererile de alăturare la apel înaintate de GȚ ”Plîngău Veronica Vasile” și Grigore Plîngău, fiind menținută hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoria Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2016, BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către GȚ “Stanciuc Denis Viteslav” și Stanciuc Denis, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, potrivit contractului de împrumut din 10 septembrie 2015, încheiat între BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA și GȚ “Stanciuc Denis Viteslav”, pârâtei i-a fost acordat un credit în sumă de 300 000 lei, dintre care 120 000 lei au fost acordați sub formă de grant, în temeiul acordului individual de împrumut nr. 03/15 TF, încheiat între Directorul Liniei de Credit de pe lângă Ministerul Finanțelor și bancă. Creditul a fost primit pentru achiziționarea tehnicii agricole de la SRL “Aprocomteh”, fiind eliberată factura fiscală.

Executarea obligațiilor GȚ “Stanciuc Denis Viteslav”, asumate prin contractul de credit, au fost asigurate prin contractul de gaj din 14 septembrie 2015, fiind gajate mai multe bunuri. Pentru rambursarea creditului în termen, Denis Stanciuc, în calitate de fidejutor, a garantat că va executa în mod solidar obligația.

În urma unui control, au apărut dubii că debitorul nu respectă destinația creditului. A fost expediată o notificare în adresa debitorului, însă debitorul și fidejutorul nu s-au conformat. La 26 octombrie 2016, datoria scadentă constituia suma de 148 427,48 lei.

La 28 iunie 2018, reclamanta a depus o cerere de majorare a pretențiilor, solicitând încasarea de la pârâtă și fidejutor a sumei de 189 974, 46 lei, formată din credit - 119 980,01 lei, dobândă - 8 829,78 lei, penalitate - 48 460,17 lei, amendă pentru neexecutare - 3000 lei, cheltuieli procedurale de executare - 4420 lei, taxa de stat achitată - 5404,50 lei.

Prin încheierea din 28 iunie 2018, instanța de judecată i-a atras în proces civil în calitate de intervenienți accesorii pe: Grigore Plîngău, GȚ "Plîngău Veronica Vasile", Directorul Liniei de Credit și FPC "Aprocomteh" SRL.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la GȚ "Stanciuc Denis Viteslav" și Denis Stanciuc în beneficiul BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA datoria în suma totală de 189974,46 lei.

Prin decizia din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Andrei Lavric, în interesele GȚ „Stanciuc Denis Viteslav” și a lui Denis Stanciuc, precum și cererile de alăturare la apel înaintate de GȚ "Plîngău Veronica Vasile" și Grigore Plîngău, fiind menținută hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, obligațiile asumate de GȚ" Stanciuc Denis Viteslav", conform art. 454, 466 și 468 din Codul civil, au fost asigurate prin contractul de gaj nr. M/90080917100/ G2 din 14.09.2015, prin care Denis Stanciuc, în calitate de fidejutor, a garantat că va executa obligațiile în mod solidar și integral a GȚ "Stanciuc Denis Viteslav" de rambursare a creditului, ceea ce nu a avut loc, or, debitorul și fidejutorul nu s-au conformat condițiilor contractului.

După obținerea sumei creditului, în urma unui control, au apărut suspiciuni că sursele obținute nu au fost utilizate conform destinației declarate. Astfel, în urma verificării rulajelor GȚ „Stanciuc Denis Viteslav” s-a constatat că suma a fost transferată inițial către SRL "Aprocomteh" (ordinul de plată din 11 septembrie 2015), dar ulterior a fost restituită cumpărătorului la 14 septembrie 2015 din cauza inserării incorecte a contului beneficiarului plății. La 14 septembrie 2015, suma restituită de 300 000 lei a fost transferată în contul GȚ "Plîngău Veronica Vasile", în baza facturii fiscale nr. WA 0620171 din 14.09.2015, achitarea efectuându-se în aceeași zi când a avut loc restituirea sumei de la SRL „Aprocomteh”.

Potrivit prevederilor art. 512 și art. 572 din Codul civil, între părți a apărut un raport obligațional, prin care BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA a acordat un credit în condițiile stipulate în contractul menționat, iar GȚ "Stanciuc Denis Viteslav" s-a obligat să achite la timp soldul creditului, dobânzi și penalități calculate. În cazul respectiv, reclamanta a acordat credit, iar GȚ "Stanciuc Denis Viteslav" este ținut să-l restituie conform condițiilor contractuale. Faptul că BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA a acordat creditul, se confirmă prin contractele și calculele prezentate. Conform art. 454, 466 și 468 din Codul civil, prin contractul de gaj nr. M/90080917100/ G2 din 14.09.2015, înregistrat în biroul notarului public Nimerenco Silvia cu nr. 6148, Denis Stanciuc s-a obligat față de Bancă să execute integral obligațiile lui GȚ "Stanciuc Denis Viteslav".

Pe parcurs, banca, constatând încălcările admise în p. 12.1 lit. g) și lit. h) din condițiile generale ale contractului, a expediat în adresa GȚ "Stanciuc Denis Viteslav" notificarea nr. 23 din 14.03.2016, prin care a comunicat despre neexecutarea obligațiilor contractuale cu solicitarea explicațiilor respective, notificare pe care GȚ

„Stanciuc Denis Viteslav” a ignorat-o. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor reclamantei.

La 12 iulie 2019, Denis Stanciuc și GȚ „Stanciuc Denis Viteslav” au contestat cu recurs decizia din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 01 noiembrie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinse pretențiile formulate de către BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA.

La 08 august 2019, BC „Mobiasbanca - Groupe Societe Generale” SA a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea în vigoare a deciziei și hotărârii contestate.

La 13 august 2019, Grigore Plîngău a depus referință la cererea de recurs, solicitând admiterea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Denis Stanciuc și GȚ „Stanciuc Denis Viteslav” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 22 aprilie 2019 și expediată participanților la proces la 10 iunie 2019 (f.d. 174, vol. II), fiind recepționată de către recurenți la 13 iunie 2019 (f.d. 181, 182, vol. II). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 12 iulie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din

prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Denis Stanciuc și GȚ „Stanciuc Denis Viteslav”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Denis Stanciuc și GȚ „Stanciuc Denis Viteslav”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova